

[Clara Munck.]

almindelig folkepension. Ydelserne efter § 29 i lovforslaget om tillægspension er foreløbig ansat til 2.400 kr. om året, og denne ydelse kan blive 3.120 kr. om året, hvis den pensionsberettigede ikke hæver sin rente før det fyldte halvfjerdsindstyvende år. Tager vi disse tal, 2.400 kr. og 3.120 kr., der ikke skal have spor indflydelse på folkepensionen, kan vi altså imellem sætte det tal, en anden har sikret sig selv ved egen indbetaling, nemlig godt 2.700 kr. om året. Det mener vi som sagt ikke kan være rimeligt.

Mit partis ordfører ved tillægspensionslovens behandling, det ærede medlem hr. Asger Jensen, udviste efter min mening megen forudseenhed og måske også et helt utroligt godt kendskab til socialdemokratisk lovgivning, da han her i tinget den 16. januar i år beklagede, at socialministeren på daværende tidspunkt ikke havde fremsat sit forslag om såkaldt fuld folkepension, og det ærede medlem hr. Asger Jensen tilføjede dengang:

„Vi må naturligvis overveje bestemmelsen i § 29 i det udvalg, der formodentlig bliver nedsat, men jeg vil gerne allerede nu sige, at det vil være mig meget ubehageligt at stemme for denne paragraf vel vidende, at andre borgere fortsat skal tåle et uretfærdigt og urimeligt fradrag i deres folkepension.“

Jeg kan altså helt tilslutte mig det ærede medlem hr. Asger Jensens udtalelse.

Så er der spørgsmålet om tjenestemænds adgang til at oppebære den ikke indtægtsregulerede folkepension. Her har den højtærede socialminister ikke taget stilling. Det konservative folkeparti har den opfattelse, at det under finansministeriet i juni 1963 nedsatte udvalg til behandling af tjenestemændenes forhold til folkepensionen nu må kunne fremskynde og afslutte sit arbejde, al den stund man nu kender såvel dette forslag om fuld folkepension som forslaget om arbejdsmarkedets tillægspension, og vi mener altså ikke, at vi helt kan nøjes med den højtærede socialministers formodning om, at udvalget dog vil være færdig, inden denne lov træder i kraft i april 1965.

Tjenestemændene skal jo efter lønningsloven af 1958 have det antal portioner, der

svarer til lønstigningen på det private arbejdsmarked, men tillægspension er ikke lønstigning, folkepension er det ej heller, og derfor mener vi, at tiden må være inde til, at tjenestemændene ved, hvor de hører til i den megen lovgivning, der finder sted.

Jeg vil også gerne rykke for et resultat fra et andet udvalg, nemlig det udvalg, der under økonomiministeriet er nedsat til at gennemgå refusionsordningerne mellem stat og kommuner. De foreliggende lovforslag ændrer jo kommunernes refusionsordninger. Vi tager ikke stilling til dette, men vi synes nok, det var rart, da der har været andre tilsvarende lovforslag, at vi fik mulighed for at skabe os et overblik over kommunernes forpligtelser.

Må jeg så til slut sige til den højtærede socialminister, at det konservative folkeparti må selvfølgelig forvente, at det vil være muligt at skabe klarhed over den økonomiske baggrund for lovens realisation. Vi er ligesom det ærede medlem hr. Niels Mørk vidende om, at der i dag foregår en vis opsparring i folkepensionsfonden, hvis vi kan sige det sådan, men vi mener alligevel, at det er en dårlig nyskabelse på det lovgivningsmæssige område, når den højtærede socialminister erklærer, at dette lovforslags gennemførelse fra 1. april 1970 vil medføre årlige merudgifter på 572 mill. kr. og allerede i året 1965-66 en merudgift på 225 mill. kr., og tilføjer den højtærede socialminister, når merudgifterne melder sig, må der skaffes dækning, hvorfor regeringen engang senere vil stille forslag om, hvorledes denne yderligere merindtægt skal tilvejebringes.

Nu er gårsdagens forløb jo ikke så fjernt, og derfor tror jeg, det konservative folkeparti vil sætte pris på at få at vide, hvorledes dækningen skal tilvejebringes.

Disse lovforslag medvirker jo ikke til nogen forenkling af den offentlige administration, men de mange tidsintervaller og den noget tunge opbygning er vel affødt af regeringens skønnede finansieringsmuligheder. Derfor mener jeg også, at den højtærede socialminister i dag må være i stand til at udtale sig en lille smule om, hvorvidt folkepensionen skal bygge på yderligere folkepensionsbidrag eller på statens stadig stigende indtægter eller en kombination heraf, samt hvorledes fordelingen skal finde sted.